

[Madsen-Mygdal.]

netop vil købe de Ting, som Befolkningen har Brug for. (*Ajbyrdelse: Støvler*). Har Befolkningen ikke Brug for Støvler? Ja, det er jo muligt, at Folk til Vinter ikke har Raad til at købe Støvler, men maa gaa med Tæerne ud af Støvlerne i den bare Sne. Men der er dog et Forbrug her i Landet, og det er min Opfattelse, at Handelsstanden vil bedre end et ukyndigt og uansvarligt Kontorstyre ramme dette Forbrug. Og hvis man er bange for en Luksusimport, vil jeg sige, at som de økonomiske Forhold ligger her i Landet i Dag, vil denne Import ikke frembyde nogen stor Fare. I øvrigt har vi jo det Middel, og det er godt, som er anvendt af tidligere Finansministre og ogsaa af den nuværende Finansminister, nemlig at knalde løs paa alt Luksusforbrug med store Forbrugs- og Toldskatter. Det er et godt og sikkert Middel, derved har vi Lejlighed til at holde det Forbrug nede.

Men endelig vil jeg sige, at det tredie Formaal, som den højtærede Udenrigsminister nævnte, det er der Enighed om. Paa dette Punkt kan jeg give den højtærede Udenrigsminister min Tilslutning, nemlig i, at der er en Regulering af vor Import, som er nødvendig af handelspolitiske Grunde. Den er vi fra vor Side villige til at deltage i.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen kan jo som Ordfører ikke undlade at udtale sin Anerkendelse til Regeringen, og det fik vi ogsaa at høre denne Gang. Det ærede Medlem formede det paa den Maade, at man maatte takke Regeringen for, at det økonomiske Liv var i Orden her i Landet. Ja, man kan jo se forskelligt paa det. Jeg har dog endnu aldrig, saa længe jeg har levet, set vort økonomiske Liv i en saadan Uorden, som det er i i Dag, og naar vi staar i den Situation, som vi staar i her ved Behandlingen af dette Valutaforslag, saa er det afgørende jo ikke Beklagelsen og Skuffelsen over, at dette Forslag ikke kan faa Oppositionens Tilslutning, thi det har de Herrer vidst, før de fremsatte det, men saa er det det, at Regeringen skønner, at Sammenbrudet for hele den økonomiske Politik, som Regeringen har ført, staar for Døren, men at der muligvis endnu i Efteraaret er nogle, som endnu ikke har set det, medens det til Foraaret er klart for alle. Derfor har dette Forslag en bestemt Hensigt, og ingen af os er i Tvivl om, hvad Hensigten er.

Jeg skal med Hensyn til det foreliggende Forslag sige, som jeg allerede udtalte ved første Behandling, at vi fra vor Side ikke kan være med til, at Rigs-

dagen fraskriver sig enhver Indflydelse paa Landets Udenrigshandel i halvandet Aar og overlader dette for hele vort Erhvervs- liv saa livsvigtige Omraade alene til Handelsministerens Forgodtbefindende. Dette Krav til Lovgivningsmagten fra Regeringens Side er i sin Art enestaaende. Ikke i noget andet Land, naar lige undtages Rusland, har man tænkt sig Muligheden af at lægge en saa ubegrænset Beføjelse i en enkelt Mands Haand. End ikke under Krigsaarenes ekstraordinære Forhold dristede Regeringen sig til at stille Krav om en saadan Overførelse af Rigsdagens Lovgivningsmyndighed til Enkeltmand. Den berøgtede 7. August Lov af 1914, der jo i øvrigt kun blev vedtaget under Tilsagn, som senere aldeles ikke blev overholdt, var for intet som helst at regne mod den fuldstændig ubegrænsede diktatoriske Myndighed, som Handelsministeren nu kræver for sit Vedkommende. Og dette Krav fra Handelsministerens Side betyder en saa meget stærkere Udæskning overfor Rigsdagen og hele Befolkningen, som den samme Handelsminister har sat sit Navn under en Lov, som udtrykkelig fastsætter, at den nuværende Importregulering skal begrænses eller helt ophæves, og den sidste Frist derfor allerede er overskredet, nemlig den 15. Oktober. En saadan diktatorisk Myndighed kan vi fra vor Side altsaa ikke være med til at give den højtærede Handelsminister. Derimod er vi rede til, som vi allerede sagde ved første Behandling, under Hensyn til de forestaaende handelspolitiske Forhandlinger med andre Lande, at fortsætte med Importregulering for de store betydende Varegrupper, der i denne Forbindelse overhovedet har Betydning, saaledes som det allerede for Maaneder siden er udtalt fra vor Side i Valutaudvalget. Men vi ønsker ikke at medvirke til en Lovgivning, der overlader denne Regulering *alene* til Handelsministerens Afgørelse. Derfor har vi i vore Ændringsforslag indsat, at Handelsministerens Bemyndigelse til at udøve Regulering skal være betinget af, at et Flertal i Udvalget giver Tilslutning, thi saaledes som dette Udvalg er sammensat, ikke efter Forholdstal, men med to Mand fra hvert Parti, betyder denne Betingelse, at hvis der er et Flertal i Udvalget, vil der i Almindelighed — naturligvis bortset fra enkelte Tilfælde — kunne forudsættes, at der ogsaa er Flertal i Rigsdagen derfor. Naar den højtærede Handelsminister og Regeringen har afvist dette, er det Udtryk for, at man ønsker ogsaa at kunne gennemføre Ting, om hvilke man ved, at der ikke